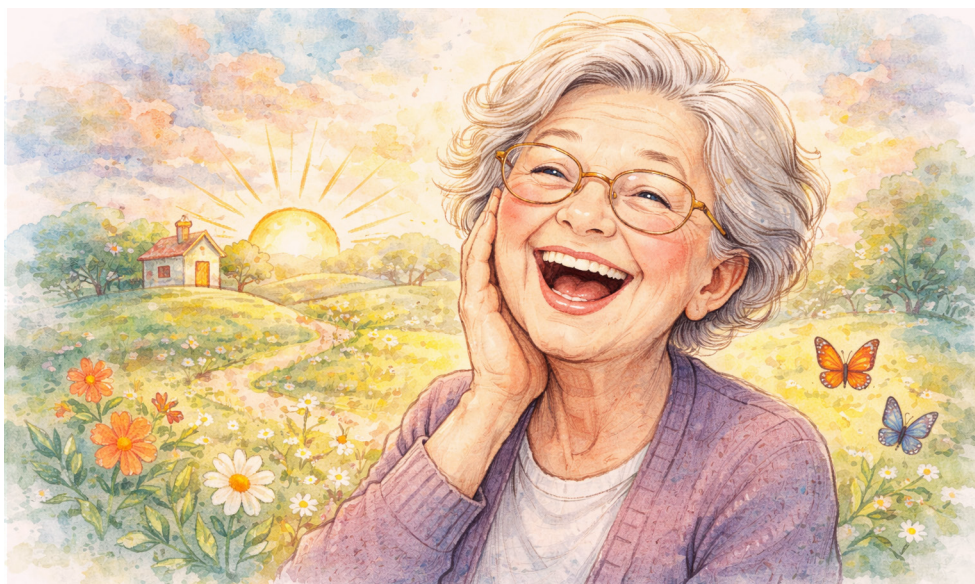

Ressò

gener 26

**L'alegria:
la clau de la felicitat**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Seguint l'Estel: renovar-se amb els Reis Mags

Cada any, quan arriba l'Epifania, els ulls se'ns encenen en veure els Mags d'Orient adorant el Nen Jesús. Els Reis Mags no són només un record entranyable de la infantesa; són també un símbol poderós per a nosaltres, persones que caminem amb experiència i fe. Ells representen el que tots desitgem en iniciar un nou any: buscar, oferir i deixar-nos transformar. Melcior, Gaspar i Baltasar van emprendre un camí llarg, incert i ple de preguntes, guiats només per una estrella. No sabien exactament on els conduïa, però es van fiar. Així podem començar també nosaltres: potser no veiem clar el que ens espera, però podem confiar que Déu ens guia. L'esperança és el nostre estel.

Els tres presents també ens fan pensar. L'or ens parla d'allò que és valuós per a nosaltres: ¿què oferirem aquest any? Temps, companyia, paraules d'ànim, una pregària més constant... cadascú pot presentar el millor que té. L'encens ens recorda l'adoració: mantenir el cor obert a Déu, que és digne de ser lloat. I la mirra, signe de fragilitat, ens anima a presentar a Jesucrist les nostres ferides, pèrdues i dolors, perquè Ell n'és el guaridor. Aquest camí no el fem sols. Vida Creixent és comunitat que acompanya, consola i il·lumina. En un món que sovint corre sense direcció, nosaltres podem ser testimoni d'un caminar pausat i ple de sentit. Si els Reis Mags van tornar al seu país «per un altre camí», també nosaltres podem estrenar noves rutes: perdonar, reconciliar-nos, prioritzar el que importa, aprofundir en la fe...

Que aquest any, en contemplar la humil adoració dels Mags, ens animem a reprendre el nostre propi viatge. Amb pas ferm però amb cor senzill, seguim l'estrella que condueix a Crist. Ell és el regal més gran i la meta definitiva del nostre pelegrinatge. ¡Bon any i que l'Epifania, la Manifestació del Senyor sigui la nostra llum!

*Mn. Joaquim Meseguer García,
Consiliari de Vida creixent
de la diòcesi de Terrassa*

Espai de reflexió i pregària

Salm 54. Salva'm, Déu meu, per amor del teu nom

Clam del just innocent i pacífic:

Amb violència desenfrenada volien la mort del Crist, i volen l'esclafament de la seva Església. Però el Crist -i l'Església- sense replicar a la violència amb violència, posa la seva causa en mans del Pare i demana que aquesta actitud seva desarmi els enemics i desfaci la malícia del seu cor.

Déu, ajuda'm contra els arrogants:

Un salm que s'obre amb una invocació per obtenir l'ajuda de Déu perquè els enemics atempten contra la vida del salmista. Al centre, hi ha la figura de Déu, jutge just i salvador. Es clou amb la promesa d'un sacrifici per la gràcia que segurament Déu concedirà.

Salva'm, Déu meu, per amor del teu nom;

amb el teu poder fes-me justícia.

Escolta, Déu meu, la meva súplica,
estigues atent a les meves paraules.

Uns estrangers s'aixequen contra mi,
uns violents que no fan cas de Déu
volen la meva mort.

Però és Déu qui m'ajuda,
el Senyor fa costat als qui em sostenen.
Caurà sobre els enemics el mal que em volen.

Anorrea'ls, tu que ets fidel!

De tot cor oferiré sacrificis;

Senyor, lloaré la bondat del teu nom.

El teu nom m'ha alliberat de tot perill,
he vist derrotats els adversaris.

Poesía

Siempre en esta época del año, unas veces en diciembre otras en enero, me gusta recurrir a la poesía. Los poetas son lúcidos. A veces no salen de su entorno, a veces están con los ojos abiertos sobre este mundo, suyo y nuestro.

¿Qué poemas elegir en el aquí y ahora de nuestro Mare Nostrum? No es un momento fácil, tampoco lo fue hace dos mil años...

He elegido estos dos poetas porque me parece que tienen algo que decirnos, algo que hacernos meditar.

JOAN SALVAT-PAPASSEIT. *Nació en Barcelona en 1894. Murió en Barcelona en 1924. Obras: Poemes en ondes hertzianes (1919), L'irradiador del port i les gavines (1921), Les conspiracions (1922), La gesta dels estels (1922), El poema de la rosa als llavis (1923).*

NADAL

Sento el fred de la nit
i la simbomba fosca.
Així el grup d'homes joves
que ara passa cantant.
Sento el carro dels apís
que l'empedrat recolza
i els altres qui l'avancen,
tots d'adreça al mercat.

Els de casa, a la cuina,
prop del braser que crema,
amb el gas tot encès han enllestit el gall.
Ara esguardo la lluna, que m'apar lluna plena;
i ells recullen les plomes,
i ja enyoren demà.

Demà posats a taula oblidarem els pobres
-i tan pobres com som-.
Jesús ja serà nat.
Ens mirarà un moment a l'hora de les postres,
i després de mirar-nos arrencarà plorar.

CONCHA LAGOS. *Nació en Córdoba (1916) y falleció en 2007; directora de la revista de poesía Agora. Obra: Balcón (1954), Los obstáculos (1955), El corazón cansado (1957), Luna de enero (1959), La soledad de siempre (1968), Tema fundamental (1961), Golpeando el silencio (1961), Los anales (1966)...*

ORACIÓN

Yo, Señor Jesucristo,
entiendo pocas cosas.
Estoy a mi trajín
del verso y de la casa.
Al fin una es mujer
y no está bien mirado
ahondar en las costumbres,
ni enmendarles la plana
a los que tanto saben.
Yo, Señor Jesucristo,
no puedo estar conforme
ni andar como si nada
con los ojos cerrados.
Pero ¿dónde decirlo?,
pero ¿cómo gritarles
que no y que no mil veces?
¡Es un vivir en ascuas!
Que baje Dios y vea
lo que en la tierra ocurre.
Yo, Señor Jesucristo,
estoy a mi trajín
del verso y de la pena
en un rincón de España.

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se Cicle A. Mitjans de comunicació

Amb la festivitat d'avui, tanquem amb brillantor, las festes tan familiars del Nadal.

Avui contemplarem els mitjans, els signes amb els quals Déu vol fer-se present a TOTA LA HUMANITAT: un fermall d'or que segella la presència de Jesucrist que ha llogat la planta baixa del replà de casa teva, del nostre barri. Fa quatre dies que uns quants d'aquells que no es queden tancats, sempre incomunicats a casa, vàrem tenir la sort de veure a la Casa de la Vila una delegació de savis astròlegs de l'Orient.

Venien de lluny (estudien les constel·lacions). Observaren que una els picava l'ullet. Abandonaren els estudis. Alguns companys se'n reien.

Han passat moltes trifulgues, l'autoritat no sap gaire de què va. Els han dit que vagin cap al poble veí. L'estel torna a fer l'ullet. L'endemà els trobem a l'autopista del Sud. Ei! No aneu pas bé!

Hem de tornar per un altre camí. Cal fer drecera. Hem après que Jesús és Salvador de tothom. Només cal buscar-lo! Adéu.

Al cap d'uns anys, aquells savis i els seus néts s'assabentaren per satèl·lit, que Jesús de Natzaret era batejat al riu Jordà pel seu cosí Joan "el batejador" : Avivava el penediment dels pecats i mostrà al poble que Jesucrist era el Fill de Déu, l'Estimat del Pare. Calia escoltar-lo.

Epifania de la llum, estel i Baptisme de Jesús al Jordà, la festa dels alegres insatsfets! Benaurats els professionals sense prevaricacions i deslleialtats. Feliços els qui admeten haver-se equivocat. Contents, sempre. Satsfets... mai!

Mn.Pere Arribas-diaca

Espai de reflexió i pregària

Catequesi del Papa: “Les paràboles”

El Papa Lleó ens parla de la paràbola d'uns obrers que van a la vinya.

També aquest relat alimenta la nostra esperança. A vegades tenim la impressió que no trobem sentit a la nostra vida, ens sentim inútils, inadequats, com els obrers que esperen a la plaça del mercat esperant que algú els contracti per a treballar. Però a vegades el temps passa i no ens sentim reconeguts ni apreciats o potser no hem arribat a temps i uns altres han arribat abans que nosaltres.

En aquesta paràbola, uns jornalers esperen que algú els contracti per aquell dia. És l'amo de la vinya qui surt personalment a buscar els seus obrers, vol establir amb ells una relació personal. L'amo surt diverses vegades, a punta de dia, i després cada tres hores. Després de sortir a les tres de la tarda ja no caldria sortir novament perquè la jornada laboral acabava a les sis, però encara hi va anar a les cinc. Els jornalers que s'havien quedat a la plaça probablement havien perdut l'esperança. Quin sentit té contractar treballadors només per una hora?

Amb els treballadors que van anar a la vinya a primera hora, l'amo havia

acordat una paga d'un denari, que era el cost habitual d'una jornada de treball. Als altres els va dir que els donaria el que fos just. Què és just?

Per Déu és just que cadascú tingui el necessari per viure.

Al final del dia, a l'hora de pagar, els treballadors de primera hora es senten decebuts, no aconsegueixen veure que l'amo no ha estat injust, sinó generós, no ha mirat només el mèrit sinó la necessitat.

Déu vol donar a tothom el seu Regne, la vida plena, eterna i feliç. I així ho fa Jesús amb nosaltres.

Treballant a la seva vinya trobarem una resposta a aquella pregunta profunda que portem a dins: quin sentit té la meua vida?

No ens desanimem! Fins i tot en els moments foscos de la vida, quan el temps passa sense donar-nos les respostes que busquem, demanem al Senyor que surti de nou i ens cerqui allí on l'estiguem esperant.

El Senyor és generós i vindrà aviat!

M. Dolors Coscojuela

Agenda 2026

Febrer

Dilluns 2:

Celebració de la Candelera.
Simeó i Anna patrons de Vida
Creixent. Oficiada pel Bisbe Xavier
Vilanova a la Basílica de Sant
Josep Oriol.

A les 12h.

**Oberta a tothom, us hi
esperem!**

Dijous 5:

Reunió d'animadors. A les 17:00h.
"Siervas de Maria", Carrer Enric
Granados, 16.
Tema VI: L'Esperança: La llum
que ens guia.

Març

Dijous 5:

Reunió d'animadors. A les
17:00h. "Siervas de Maria", Carrer
Enric Granados, 16.
Tema VII: La fortalesa: el poder
de superar els obstacles.

Temari del curs 2025-2026
"Sou la llum del món"

Com a suport per a les
reflexions de grup podeu
descarregar els materials del
temari al nostre web.

Podeu contactar amb
nosaltres a través del
telèfon:

682 835 093

